

Random Access Memory

PRÓZA - LXIII. évfolyam, 28. szám, 2019. július 12.

Különben gyűlöl. Röhejes, ahogy felstimmelja magát azon, hogy odáig van értem. Teljesen kikel magából, ostobaságokat vág a fejemhez, én vagyok a legocsmányabb nő a világon. Hazug, képmutató, unalmas, kelletlen, hideg, mint a hó. Mellkasán keresztezett karokkal áll előttem, és elfordul, hogy ne lásson. És közben a tarkómon meg-meglibben a tincs, de nem mozdulok, maradok cövek és a torkomban fojtogatom a röhögést. Hát nem akar szeretni, de muszáj neki.